

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXVII. - Štev. 24 (1356)

Gorica - četrtek, 12. junija 1975 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Sirene in njih vablivo petje Rdeče brigade na poti zločinstva

Stara grška pripovedka pravi, da so Sirene bile lepe morske deklice, ki so živele ob obali Sicilije in silno vablivo pele. Mornarji se njih petju niso mogli upirati, zavili so k obali in se tam na čerih razvili.

Takih Siren je bilo med ljudmi zmeraj veliko. Tudi danes jih je. Silno vablivo znajo govoriti, da človeka premamijo, toda ko se jim vda, je konec tudi njegove svobode.

MARKSISTIČNO LEPOREČJE

Med takimi Sirenami sedanega časa je posebno vabliva marksistična propaganda. Najbrž ni bilo še v zgodovini ljudi, ki bi znali tako prepričevalno govoriti, pridobivati, obljubljati, kakor znajo to marksisti. Poleg tega imajo na voljo neizčrpna finančna sredstva za svojo propagando. Mastno plačajo vsakogar, kdor želi z njimi sodelovati, jim pomagati pri propagandi, širiti njih časopise, revije, pisati vanje, govoriti na sestankih, shodih.

Marksistična propaganda je danes kolsalna industrija in obsega cel svet. Za propagando jim vse prav pride od dnevnega časopisa do revij, govorov, sestankov, filmov, televizije. Zelo razširjena je tudi ustna propaganda od osebe do osebe. Z njihovimi agitprop se dajo primerjati samo Jehovci.

Ves ta mogočni aparat je bil v preteklih tednih v Italiji vprežen v volivno propagando. Pa ne samo zadnje tedne, že leta in leta s svojo propagando bombardira italijansko javnost. Ta pa je bila prva leta po vojni precej nedostopna za marksistične Sirene.

PRODOR V KRŠČANSKE VRSTE

Zadnja leta pa ni več tako. Iz dneva v dan opazamo, da je zmeraj več simpatizerjev za marksizem. Ti simpatizerji niso več samo iz vrst delavstva, temveč jih je vedno več med razumniki in tudi med kristjani. Komunistična propaganda sme slaviti veliko zmago, kajti uspelo ji je se vrniti globoko v vrste italijanskih katoličanov in njihovih organizacij.

Predvsem velja to za sindikalni svet. CISL je nastala leta 1948 kot samostojna demokratična sindikalna zveza v nasprotju s CGIL, ki je bila zmeraj pod komunističnim vplivom. Danes je CISL skoraj v celoti za enotno sindikalno organizacijo, ki bo seveda pod režijo komunistov.

Se huje je, da je marksistom uspelo prodreti v vrste ACLI (Associazioni Cattoliche dei Lavoratori Italiani). Ta organizacija ni sindikalna, temveč je njen namen nuditi delavcem socialno in sindikalno vzgojo, razvedrilo in svetovnonazorsko oblikovanje. To slednje bi moralo biti krščansko. Toda ACLI so zašle v veliki večini na marksistične pozicije, ki vodijo v zgodovinski kompromis.

Dodajmo še veliko število »kristjanov za socializem«, ki so bolj ali manj glasni in ki smo o njih že pisali. Med takimi kristjani so tudi duhovniki, menihi in kot se zdi tudi kak škof.

Iz tega je razvidno, kako so minirane italijanske demokratično in katoliško orientirane množice, ki so v preteklosti volile Krščansko demokracijo. Nedeljske volitve bodo pokazale, kako daleč je segla omenjena marksistična propaganda in kako globoko je izpodjedla volivno bazo Krščanske demokracije.

NERAZSODNOST ITALIJANSKIH KATOLICANOV

Ob tem se človek vprašuje, kako da se italijanski katoličani tako kmalu navell-čajo demokratične svobode. Ko je Musso- lini prevzel oblast v Italiji, so ga podprli tudi mnogi katoličani. Odpor so mu nudili posamezniki, ne pa množice. To vemo vsi, ki smo v času fašizma bili kaj po Italiji. Koliko simpatizerjev je imel Musso- lini tudi med italijanskim klerom in škofi! Zapuščati so ga začeli šele, ko so videli, da bo z nesrečno vojno pustolovšč-

no pogubil Italijo. Niso pa bili proti dik- taturi iz demokratičnega prepričanja.

Nekaj podobnega se dogaja danes. Opa- žajo, da moč komunistov in njihove propa- gande raste, da bodo ti verjetno prišli na oblast. Zato ima človek vtis, da se na to že pripravljajo. Marksistične Sirene ni- so zaman pele, posebno ne na uho mladih kristjanov. Koliko jih bo v nedeljo gla- sovalo za PCI in PSI? Jih bo dovolj, da se bo demokrščanska ladja morala obrniti k čerem komunistične partije, da se tam razbije v »zgodovinskem kompromisu«? Prihodnji teden bomo že vedeli za od- govor.

URA RESNICE TUDI ZA NAS

Med našo slovensko manjšino je vdor komunističnih Siren nezadržan že vsa po- vojna leta. Vendar tisti, ki se imajo za katoličane, njihovim Sirenam ne prislus- nejo razen redkih izjem. Tudi med levi- čarji-marksisti je nekaj takih, ki jim de- demokratična svoboda in narodnost ni pra- zna beseda. Zato so tudi ti našli mesto v vrstah Slovenske skupnosti.

V nedeljo bomo torej prešteli, koliko nas je, ki ljubimo svobodo in demokra- cijo, in koliko jih je, ki si želijo novo diktaturo, ker so svobode naveličani. Ne samo za Italijane, tudi za nas Slovence bodo nedeljske volitve pomenile uro res- nice. Kakšna bo?

K. H.

PROGLAS DEŽELNEGA TAJNIŠTVA SLOVENSKE SKUPNOSTI

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti naslavlja ob nedeljskih volitvah na slovenske volivce v deželi Furlanija-Juljska Benečija naslednji proglas:

Slovenska skupnost želi poudariti veliko važnost, ki jo imajo prihodnje volitve za vso državo in njene demokratične ustanove. Posebne važnosti pa so prihodnje pokrajinske in občinske volitve za našo deželo, v kateri živi slovenska narodna skupnost.

Slovenskim volivcem in volivkam se predstavlja Slovenska skupnost kot edina slovenska stranka v Italiji, katere programsko in dejansko načelo je demokratični pluralizem ter odločni in brezkompromisni protifašizem.

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti vabi vse zavedne Slovence, da se pridružijo edini slovenski listi, da bomo tako bolj enotni in bolj močni in da bomo na tak način prej prišli do svojih narodnih, socialnih in ekonomskih pravic. Vabimo Slovence, da se nam ne glede na ideološko prepričanje pri- družijo v mogočni borbi za ohranitev slovenstva, za učinkovito politično samostojno nastopanje, za obrambo vseh naših pravic, ki smo si jih kot Slovenci priborili od puntarskih bojev do narodnoosvobodilne vojne. Naš boj za narodne pravice se v drugačnih okoliščinah danes nadaljuje, dokler ne bomo dosegli vseh pravic, ki nam jih zagotavlja ustava in deželni statut.

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti poziva vse Slovence v Italiji, da se v čimvečjem številu pridružijo njenemu boju in da v nedeljo izpričajo svojo narodno in socialno pripadnost ter zavzetost in na tak način najbolj verno proslavijo svetli spomin vseh, ki so v narodni in osvobodilni vojni doprinesli svoj delež trpljenja za obstoj naroda na tem delu naše zemlje.

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti vabi predvsem mladino, da se ji pridruži v teh plemenitih hotenjih in da množično glasuje za edino slo- vensko, demokratično in protifašistično stranko v Italiji.

Združimo se vsi Slovenci, da bomo enotni stopili v jutrišnji dan, v ka- terem mora biti odpravljena vsaka krivica in sleherna zapostavljenost. Pomagajte nam pri tem boju vsi, ki vam je narodnost prej pri srcu kot razne ideologije in tuje stranke.

NAJ ŽIVI SLOVENSKA SKUPNOST!

Sovjetska »Pomlad«

Pod tem poetičnim naslovom je Sovjet- ska zveza izvedla v aprilu letos pomorske vojaške vaje, ki so ameriške vojaške kro- ge precej vznemirile. Predsednik Ford je dejal, da »je narodna varnost Amerike in morda njeno preživetje odvisna od svob- odnih morij in tudi lastne mornarice«.

Sovjetska mornarica je tokrat prvič pre- skušala svojo silo na vseh svetovnih mor- jih naenkrat. Pri tem je sodelovalo 221 križark in rušilcev, 245 raketnih ter 70 dieselskih in atomskih podmornic.

Po izjavi glavnega tajnika OZN Kurta Waldheima so terjale razne »osvobodilne« vojne v času od leta 1945 do danes 20 milijonov človeških žrtev. Ideologijo, de- nar, orožje in strelivo je v glavnem doba- vila Moskva, ki sicer zelo rada govoriči

Po zatrjevanju levičarskih kro- gov naj bi v Italiji ne bilo »na- sproutujočih se ekstremizmov«, to je skrajnežev z leve in desne. Eks- tremizem da je doma le na skraj- ni desni, v fašističnih vrstah, le- vica pa da je pred pojavi skraj- nežev varna, ker jo preveva demo- kratično mišljenje.

Da temu še daleč ni tako, je pokazala ugrabitev piemontskega industrijca Gancie, ki so ga ugra- bili rdeči brigadisti in skrili na opuščeni kmetiji blizu kraja Ac- qui Terme. K sreči je prebil v prisilni ječi le eno noč. Uspešna in nagla intervencija varnostnih organov ga je rešila »ljudskega zapora«, toda cena za to osvobo- ditev je bila nad vse boleča.

Od štirih karabinerjev, ki so se spopadli z rdečimi revolucionarji, je častnik Umberto Rocca izgubil eno roko in eno oko, dru- go pa je močno poškodovano. Ma- rešal Cataffi je bil na obeh nogah zadet od drobcev ročne bombe. Predvidoma bo ozdravel v dveh mesecih. Najhuje pa je bil prizade- podčastnik Giovanni D'Alfon- so. Jekleni drobci razstreljene gra- nate so mu poškodovali možgane. Tako je po nekaj dneh umrl, ne da bi prišel k zavesti.

Preiskava je pokazala, da sta kmetijo v Arzelli, 6 km proč od Acqui Terme, pred dvema letoma kupila neki moški in ženska, ki sta se izdajala za zakonca. Kot se zdaj ve, sta to bila revolucio- narja Renato Curcio in njegova žena Margherita Cagol.

Zanimiva je bila življenjska pot te revolucionarke. Rojena je bila leta 1945 blizu Trenta v ugledni meščanski družini. Na univerzi v Trentu je leta 1969 diplomirala z odliko. Branila je tezo o delav- skem gibanju v Nemčiji. Isto leto se je cerkveno poročila s kolegom z univerze Renatom Curciom. Nič ni tedaj kazalo, da bosta stopila na pot nasilja. V Milanu sta usta- novila »milanski politični kolek- tiv«, ki naj bi potegnil za seboj delavske mase. Pa nista uspela v svoji nameri. Zato sta leta 1972 začela ilegalni boj zoper oblast. Renato Curcio je postal voditelj samozvanih rdečih brigad.

Kasneje so Curcia ujeli in za- prli. Njegovi ženi je uspelo, da ga je pred meseci rešila iz zapora, pri čemer je ona vodila vso ak- cijo. Kot zgleđa, sta se potem za- tekla na samotno kmetijo, ki naj bi služila kot »ljudska ječa«. V ta namen so preuredili klet v celico.

Dejstvo, da so se v hiši občasno mudili mladi ljudje, ki se niso družili z vaščani, je vzbudilo sum orožnikov postaje Acqui Terme, ki so se po ugrabitvi industrijca Vallarina Gancie v četrtek 5. ju- nija v opoldanskih urah odpravili na kmetijo, da jo preiščejo.

Ko so trije orožniki izstopili iz avtomobila in si začeli ogledovati zgradbo, so z oken priletele nanje ročne bombe in vse tri ranile. Te- daj je šofer patrolnega vozila Barberis po radiu poklical na po- moč. Že čez nekaj minut so po- slopje obkolile druge obhodnice.

Ljudsko glasovanje v Angliji

Ko so lani v oktobru angleški laburisti spet prišli na oblast v Vel. Britaniji, je njihov voditelj in sedanji ministrski pred- sednik Harold Wilson napovedal, da bo njegova vlada izvedla ljudsko glasovanje (referendum) o tem, ali naj Vel. Britani- ja ostane v Evropski gospodarski skup- nosti (EGS), v katero se je vključila, ko so bili na oblasti konservativci.

Sam Wilson je bil za nadaljnjo udelež- bo v EGS, imel pa je v vrstah svoje stranke skupino ljudi, ki so bili proti. Toda referendum v sredo 5. junija je dal prav njemu in tako utrdil njegov položaj v stranki, saj sta se od treh Britancev kar dva odločila za EGS. Za EGS je bilo od- danih 17.334.386 (67,2%), proti pa 8.427.988 (32,8%) glasov. Pri tem so imeli zagovor- niki EGS na svoji strani velik del tiska, kar je gotovo odločilno pripomoglo k zmagi.

Izid ljudskega glasovanja o pripadnosti Vel. Britanije k EGS je v zahodnoevrop- skih državah zelo ugodno odjeknil. Zara- di britanskega omahovanja je bilo treba vrsto predloženih načrtov preložiti na kasnejši čas. Sedaj bo te negotovosti konec.

Samo sovjetska vlada ni zadovoljna z izidom glasovanja. Trdi, da gospodarske težave Vel. Britanije izvirajo prav iz pripadnosti EGS in da je imela britanska vlada pri glasovanju na voljo silne fi- nančne virov mednarodnih gospodarskih družb in vso podporo kapitalističnega ti- ska, kar da je vneslo zmedo v delavske vrste.

Ugrabitelji Gancie so se zabarika- dirali in vodili boj nad eno uro. Nato so se odločili za beg. Bili so trije moški in ena ženska. Verjet- no je bil med njimi sam Curcio.

Zdi se, da je ženska (bila je kot se je kasneje izkazalo Curciova žena Margherita Cagol) skušala z drugim brigadistom kriti umik svojega moža, kar ji je tudi uspe- lo. Ni ji pa uspelo rešiti sebe. Ob umiku se ji je zoperstavil edini še nepoškodovani član karabinjer- ske patrolje šofer Barberis. Žen- ska je skušala z bombo izločiti tudi njega, a Barberis se je bom- pi uspešno umaknil in istočasno sprožil rafal iz strojnice, ki je Cagolovo ubil, pajdaša pa ranil. Vendar je temu uspelo pobegeti.

Kasneje je vodstvo »rdečih brigad« poslalo uredništvu milanskega lista »Corriere della sera« spo- ročilo, da je umrla Margherita Cagol, z borbenim imenom »Ma- ra«, »komunistična borka, ustano- viteljica naše organizacije in čla- nica izvršnega odbora«. V poro- čilu je tudi rečeno, da je bila »Ma- ra« tista, ki je vodila skupino, ka- tera je osvobodila Curcia iz kaz- nilnice v Casale Monferrato.

Tako je komaj tridesetletna končala pot revolucionarke. Člo- vek se sprašuje, kaj ti ljudje, ki prihajajo iz udobnega meščanskega okolja, pravzaprav hočejo. Ver- jetno sami tega dobro ne vedo; kar jih vodi v borbo in nasilje, je odpor do sedanje družbe in želja, uničiti sedanji red in ga nadome- stiti z novim, ki bi zrastel na raz- valinah starega, iz krvi in sovra- štva. Malo je v tem evangeljske- ga, zato njih prevratniške zagna- nosti ne moremo odobravati, pa naj se zdi še tako »napredna«. Kristusove besede: »Kdor za meč prijema, bo z njim tudi pokon- čan«, so v primeru Cagolove do- bile polno potrjenje.

Zanimivo pri tem pa je, da je italijski komunistični veljak Amendola ocenil izid referenduma za zelo pozitiven. Goto- vo še ni vedel za oceno sovjetske vlade. Potem bi gotovo govoril drugače, kajti ni hujšega prestopka v partiji kot misliti drugače kot mislijo moskovski voditelji.

Vatikan in Hitler

V zadnjem desetletju je bilo več napa- dov na zadržanje papeža Pija XII. med zadnjo vojno, ko so Nemci zasedli Italijo in Rim. Zlasti nemški pisatelj Hochhut je v svojem delu »Stellvertreter« (Namest- nik) leta 1963 očital papežu, da ni storil svoje dolžnosti, ko je molčal h grozotam, ki so jih počenjali Hitlerjevi vojaki v Ri- mu in Italiji.

Sedaj pa je ameriški jezuit p. Graham napisal knjigo »Vatikan in nacionalni so- cializem«, v kateri ta ameriški zgodovinar opisuje, kako se je Vatikan zadržal v času od nastopa Hitlerja do leta 1945. Iz knjige je razvidno, da je Vatikan odločno zavrnil nacistično ideologijo in se dejansko po- stavil v bran zlasti preganjanih Judov, Poljakov, beguncev in talcev. Vse to je razvidno iz virov vatikanskega arhiva.

Obsodba ravnarja z delavci

Barcelonski nadškof kardinal Jubany je v neki pridigi ostro napadel špansko vla- do, ki da krivično ravna zlasti z delav- skimi organizacijami, katerim ne priznava politične in strokovne svobode. Imenoval je to ravnanje vlade kot »kršitev člove- čanskih pravic«.

Odklanjamo sleherno laž! Predstavitev volivnega programa Bralci pišejo

Velikokrat smo že napisali, da je Slovenska skupnost pripravljena sodelovati s strankami in organizacijami, ki ji niso nasprotne. In danes to še enkrat poudarjamo: da smo za dialog in sodelovanje. Smo pa proti temu, da bi kdo o nas kričivo in lažljivo poročal in da bi o naši stranki prišli med javnost napačni in povzrojeni pojmi.

Pred nami so volitve. Vse stranke so že pripravile programe in jih tudi razposlale med slovensko ljudstvo. Tudi KPI je storila isto in slovenski volivci so dobili v roke pismo, v katerem je marsikateri grenka na račun Slovenske skupnosti. Predvsem bi poudarili to, da izhaja iz tistega pisanja prav močno do izraza neka ostra polemičnost in napadalnost, rekli bi skoraj sovraštvo do Slovenske skupnosti. Ne moremo si razlagati, kako more slovenski človek napisati kaj podobnega o Slovencu. In pomisli, da je Slovenska skupnost edina slovenska stranka v Italiji. In pomisli, da je na njenem prvem kongresu meseca maja letos v Devinu deželni tajnik KPI Cuffaro govoril o Slovenski skupnosti pohvalno in ji želel obilo uspeha. Pa dobiš v roke to zelo polemično pismo, iz katerega slovenski volivci lahko spoznajo Slovensko skupnost kot najhujšo nasprotnico Slovencev in tisto, ki dela proti interesom slovenske manjšine.

Gre za več problemov. Predvsem bi lahko slovenski komunisti tu pri nas vedeli, da Slovenska skupnost ni SDZ in da naša stranka ima tudi svoje ime. Ne imenuje se Lipa, temveč enostavno Slovenska skupnost. Lipa je samo znak, kakor je znak za KPI »srp in kladivo«. Nismo še slišali, da bi kdo nazival KPI ali PCI z imenom »srp in kladivo«. Včasih se človek nehote pokaže nezobraznega. Naša stranka se imenuje SLOVENSKA SKUPNOST in tega imena ne bo nihče spreminjal, četudi bi ga kdo radevolje uporabil za svojo »skupnost«. Če pa so slovenski komunisti mislili na ta način zafkniti edino slovensko stranko, so samo pokazali, kam se kvalificirajo, kako malo spošтовanja imajo do ljudi, ki so njihove krvi in da ne vedo, da je znak »lpe« simbol trdne in neomajne slovenske volje. In tega znaka ne bodo mogli nadomestiti ne srpi in ne kladiva.

Drugi problem je še hujši. V tistem pismu komunisti očitajo Slovenski skupnosti napake, ki so bile po njihovem storiščenju s strani SDZ. Ampak takrat Slovenske skupnosti sploh ni bilo in zato ni pošteno, da zvrčajo krivdo na Slovensko skupnost.

Če je SDZ zares zagrešila, bi za tisto odgovarjala kvečjemu SDZ; ker pa te ni več, je zelo nekorektno, da mečejo krivdo na Slovensko skupnost. Gre namreč za problem regulacijskega načrta mesta Gorice, po katerem naj bi občinska uprava izvedla vrsto infrastrukture v južnem delu mesta (avtoportu, industrijsko področje) in s tem odvzela slovenskemu kmetu rodovitno in važno zemljo. Je res, da je SDZ glasovala za ta načrt, a pri tem komunisti pozabijo, da je prav SDZ predlagala veliko spreminjavalnih predlogov in sicer: da bi avtoportu prenesli v Vileš, da bi za industrijsko področje izbrali desni breg Soče, da bi uporabili vsaj delno neporabni prostor sedanjega letališča. To so pozabili napisati in predvsem to, da je odbornik Damjan Paulin prav zaradi tega odstopil iz občinskega odbora in da so popravki SDZ naleteli na gluha ušesa na sejah leve sredine in da so se vse stranke potegovala za to, da se Gorica prometno in industrijsko razvije. Seveda na račun pretežno slovenskega prebivalstva. O tem nihče ne govori. Iz pisma KPI izgleda, da je današnja Slovenska skupnost kriva, če je stanje tako, kakršno je. Nikoli ne bomo dovolili, da se o naših stranki tako površno in žaljivo piše, ker konec koncev so se vse italijanske stranke potegovala za to, da se nič ne spremeni in da bo slovenski človek največ plačal. Da je pa sedaj tega kriva Slovenska skupnost, to je višek!

Slovenska skupnost ne odbija kritike, ker je prepričana, da poštena in konstruktivna kritika samo koristi naši stranki. Ne moremo in ne smemo pa dovoliti, da nas bo kdo obrekoval in napadal na tako grob in nekulturen način. Najprej je treba navesti dejstva in vzroke, nato šele deliti krivde. Najbolj žalostno pa je to, da pridejo take kritike prav iz vrst slovenskih ljudi, ki so v italijanskih strankah, ki se smatrajo za demokratične in napredne. Če bi kaj takega rekli fašisti, bi lahko še razumeli, saj je znano, da nas oni sovražijo. Je nerazumljivo, kako je edina slovenska stranka v Italiji tako na-

padena in osramočena, ko bi se morale vse stranke potegovati za to, da bi s skupnimi močmi omogočili naši slovenski manjšini boljše in demokratičnejšo bodočnost. Če komunistična partija Italije ne trpi Slovenske skupnosti, naj pove to javno. Ne pa tako, da ji iz najvišjega foruma dá priznanje, s strani širših mas pa jo hoče zlomiti.

Prav tako je bila Slovenska skupnost deležna poniževalnih napadov v Krminu. Tam je KPI poslala volivcem pismo, v katerem precej napadalno kritizira slovenske kandidate na občinski listi, tiste kandidate, ki so bili poprej v italijanskih strankah, sedaj pa so se odločili za samostojen slovenski nastop. Saj to je največji uspeh za vse Slovence v zamejstvu. Se nikoli se ni toliko govorilo o Slovenceh v krminski občini in prav sedaj, ko so se odločili, da tudi s svojim glasom dokažejo slovensko prisotnost v Krminu, začnejo padati kritike na račun slovenskih kandidatov. Če so nekateri bili prej na italijanskih listah, to nas ne moti. Dejstvo pa je, da bodo letos prvič v svoji zgodovini nastopili s slovensko listo. In to je važno. Poleg tega pa Slovenska skupnost ni nikoli šla ugitat, kje in kod so hodili kandidati na italijanskih listah, pa tudi če so bili Slovenci. To je postranska zadeva. Bistveno pa je to, da bomo letos prvič v Krminu nastopali samostojno, na slovenski listi, na kateri bo dvajset slovenskih kandidatov, ki predstavljajo vedno več kakor en sam kandidat na italijanski stranki.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Smrt učiteljice

Na praznik Srca Jezusovega 6. junija je v tržaški bolnišnici umrla zaradi možganske kapi učiteljica Cvetana Paljk. Tiho se je poslovila, podobno kot je bilo tiho njeno življenje, ki ga je 30 let z vso prizadetostjo posvečala mladini.

Iz rodne Ajdovščine so jo povojne razmere zanesle v Gorico in pozneje v Trst. Med drugim je poučevala na slovenskih osnovnih šolah v Dolini, v ul. Donadoni in v Rojanu, zadnje leto pa je bila dodeljena pisarni šolskega skrbništva. Po številnih težavah si je končno uredila službeni položaj.

Bila je globoko verna slovenska učiteljica, ki je bila še na praznik sv. Rešnjega Telesa pri maši in obhajilu, nato pa je med pripravljanjem kosila omahnila zaradi slabosti na tla. Tu so jo našli nezavestno skoraj po enem tednu.

Kolegi so se od nje poslovili v ponedeljek 9. junija, pogrebne molitve pa je opravil rojanski katehet G. Zorko. K poslednjemu počitku jo bodo položili na domačem pokopališču v Ajdovščini. Bog naj ji bo bogat plačnik za vse, kar je dobrega naredila za našo mladino!

Mož kremenitega značaja

O smrti in pogrebu Jerneja Stoke smo že poročali v zadnji številki našega lista. Danes dodajamo nekaj misli, ki jih je napisal dušni pastir na Kontovelu, kjer je pokojni živel in bil pokopan.

Prvega junija smo spremili k zadnjemu počitku znanega in dragega Jerneja Stoka. Cela vas se je udeležila pogreba in

DR. TEOFIL SIMČIČ

Slovenska in hrvaška duhovščina v času fašističnega terorja

Vlada je tedaj odpoklicala tudi prefekta Tienga in mu zaupala neko drugo mesto. Tiengo je pozneje — naj bo mimogrede omenjeno — znorel ter umrl v umobolnici. Mnogi so videli v tem prst božji. Skof Fogar pa je živel kot pregnanec v Rimu in je pred nekaj leti umrl v poznih starosti 89 let v Lateranu.

S Sedejevo in Fogarjevo odstranitvijo so bili naši duhovniki izročeni fašistom na milost in nemilost. Leta 1934 je policija vdrla v goriško semenišče ter aretirala ves profesorski zbor. Podravnatelj Anton Rutar in prof. Musizza - Italijan sta bila konfinirana, ostali pa opomnjeni.

Ista kazen je zadela iste čase tudi profesorja in videmskem semenišču, našega pesnika Ivana Trinko. Med ostalimi amoniranci sta bila naš goriški slavček Vinko Vodopivec in nepozabni prof. Filip Ter-

V ponedeljek 9. junija je bil v Katoliškem domu v Gorici volivni shod Slovenske skupnosti, ki se ga je udeležilo lepo število slovenskih volivcev. Najprej je predsednik Slovenske skupnosti iz Gorice Andrej Bratuž pozdravil navzoče in v daljšem govoru prikazal glavne značilnosti slovenske stranke, ki je pred kratkim v Devinu dobila deželno obliko. Poudaril je zlasti nujnost samostojnega slovenskega nastopa na bližnjih volitvah in podčrtal jasno stališče Slovenske skupnosti, ki je zgrajena na idealih antifašizma in političnega pluralizma.

Pokrajinski program je predstavila odbornica Marija Ferletic, ki je podrobno analizirala probleme naše manjšine in prikazala obširno delovanje Slovenske skupnosti v okviru pokrajinske uprave. Omenila je predvsem manjšinsko konferenco in pripravo publikacije v slovenskem jeziku, razpravo o problemih slovenske manjšine, postavitev dvojezičnih smerokazov v naši pokrajini, dvojezične lepake ob praznovanju 30-letnice osvoboditve. Nadalje je Marija Ferletic govorila o dosežkih za nakazila prispevkov športnim objektom in kulturnim ustanovam; nakazala je boj proti razlaščenju, številne šolske probleme in zahteve s socialnega področja.

Politični tajnik Damjan Paulin je še podrobneje govoril o programu, ki ga je Slovenska skupnost pripravila za pokrajinske volitve. Orisal je tudi probleme, s katerimi se je Slovenska skupnost sprijemala v občinskem svetu in predočil

še mnogo njegovih znancev in prijateljev. Kakor je omenil dr. Sosič, je bil pokojni res kremenit značaj. Rodil se je in živel v naši vasi in bil vsem vzgled vere ter predan z vsem bitjem svojemu narodu. Zato je bil naročen na Katoliški glas, na mohorjevke, čital je redno Ognjišče in Mladiko in še mnogo drugih knjig. Zato ni klonil niti v temnih urah naše zgodovine.

Njegovo življenje ni bilo poslano z rožicami, saj je bil dvakrat poročen in je moral hraniti in vzgajati 6 otrok. Vsako nedeljo je hodil k maši, pogostoma k obhajilu in rade volje sodeloval pri vsaki dobri akciji. Ni se oziral na mnenje ljudi, zanj je bila odločilna le resnica in pravica.

Ko je človek vstopil na številki 114 v Dlanji vasi na Kontovelu, je že vnaprej vedel, da bo prijazno sprejet. Kozarec domačega vina je čakal na vsakega obiskovalca. Zato je žal vsem, ki smo ga poznali, da smo izgubili tako kremenitega moža. Prepričani smo, da bo še naprej molil za nas, kakor je bil vedno vajen in da nam bo Bog na njegovo priprošnjo še naklonil ljudi, njemu podobnih. - R. B.

Težave s poučevanjem verouka

V Avstriji je v mnogih škofijah verski pouk v šolah nepopoln, ker primanjkuje veroučiteljev. Pogosto morajo skrbiti pouk na eno uro tedensko. Vendar so izgledi dobri, ker je v zadnjih letih naraslo število laičnih teologov, ki se pripravljajo za to delo.

čelj, ki je dal katoliški prosveti na Goriškem po prvi svetovni vojni naravnost čudovit razmah. Terčelj je doživel tudi to, da ga je zdravnik fašist D'Ottone fizično napadel, da je bil več časa zaprt ter da je bil leta pozneje ubit, a ne po fašistih.

Z amonicijo (opominom), ki je bila zaradi posledic, ki jih je utegnila roditi, težka kazna, ali z diffido (svarilom), so bili kaznovani številni duhovniki, med njimi tudi solkanski dekan Rojec, vipavski dekan Breitenberger, Crnigoj iz Kamenj, Fon iz Ajdovščine, kobariški dekan Pavlin, Batič iz Podbrda, poznejši interniranec v Dachau Peter Sorli, dr. Andrej Pavlica, dr. Ivan Tul, lazarista Zdravlič in Martelanc ter marsikdo drugi. Poznejši apostolski administrator dr. Mihael Toroš je bil kaznovan s svarilom (diffido). Poleg že imenovanih interniranec, je ista usoda zadela še druge duhovnike, npr. Filipa Kavčiča, Ivana Kretiča, Srečka Rejca itd.

Od preganjanih tržaških in istrskih duhovnikov navajam le nekaj imen: Ivan Bidovec, konfiniran za pet let na otok Tremiti; Albin Kjuder iz Dutovelj in Tone Požar iz Matenje vasi konfinirana v Colfiorito; Srečko Rejec iz Zgonika konfini-

predloge za dokončno rešitev vseh slovenskih problemov.

Tudi predstavniki slovenskih občin so prikazali delovanje v okviru občinskih uprav. Za Števerjan je govoril Marjan Terpin, ki je občinstvu naštel številne probleme, s katerimi se je ubadal občinski svet in nakazal dosežke občinske uprave. Zlasti je poudaril pomen gradnje nove šolske stavbe, razsvetljava na gornjem delu vasi in znižanje cene za uporabo pitne vode.

V Slovenski skupnosti je dovolj mesta za vse zamejske Slovence!

Remo Devetak z Vrha je orisal program za sovedenjsko občino. Slovenska skupnost v Sovodnjah se predstavlja slovenskim volivcem z obširnim programom, v katerem so nakazane glavne točke, ki jih bodo predstavniki Slovenske skupnosti zagovarjali v novem občinskem svetu.

Ob koncu je podpredsednik goriške Slovenske skupnosti Rado Bednarik navezal našo politično stvarnost na puntarske tradicije in toplo pozval navzoče, naj zaupajo svoj glas edini slovenski stranki.

Tržaški Slovenci žrtvam Rižarne

Tržaški Slovenci smo se v nedeljo 8. junija množično oddolžili spominu žrtev, ki so padle v Rižarni. Prireditev, ki so jo pripravile tržaške župniške skupnosti in katoliške organizacije, se je odvila na prostnem dvorišču Rižarne in se je pričela ob 18. uri. Še prej pa je bila v kapeli Rižarne sv. maša, ki jo je daroval škofov vikar dr. Lojze Škerl za vse žrtve, ki so izgubile življenje na tem kraju.

Ob 18. uri se je kljub rahlemu dežju napolnilo dvorišče, kjer se je odvijal spored. Od dva do tri tisoč ljudi ali še več je obkrožilo oba združena zbora, ki sta nastopila na slovesnosti. Po prvi pesmi združenih mešanih zborov pod vodstvom Dušana Jakomina so zastopniki organizacij in skavti položili tri vence: venec prirediteljev z napisom »Žrtvam Rižarne - tržaški Slovenci«, venec Slovenske skupnosti in venec Slovenskega ljudskega gibanja iz Trsta. Prisotni so bili slovenski politični in javni delavci inž. Milan Sosič, odbornik na tržaški provinci, deželni svetovalec dr. Drago Stoka, dr. Mijač, dr. Tul in drugi.

Priložitni govor je imel ravnatelj srednje šole »S. Gregorčič« v Dolini prof. Aldo Stefančič, ki je najprej podal nekaj statističnih podatkov o Rižarni, o edini krematorijski peči, ki je delovala med vojno v teh krajih, nato pa je svoje misli navezal na sedanji čas in nas opozoril, da moramo biti Slovenci vedno budni, ker je naš narodni sovražnik — fašizem še vedno pripravljen dvigniti pest proti nam.

Naj tu kot kronisti zabeležimo tudi glasove ogorčenja in proteste, ki smo jih slišali med prireditvijo: ko so naši ljudje množično obiskovali muzejske prostore, ni bilo tam dobiti niti enega samega prospekta v slovensčini. Ni nam znano, če so jih v slovensčini tiskali ali ne. Vendar ustanova, ki je odgovorna za ta kraj — menda je to tržaška občina — mora tudi vedeti, da je v tem kraju padlo največ Slovencev in Hrvatov. To, kar smo doži-

ran v pokrajino Avellino.

Eden najbolj hudo preganjanih duhovnikov je bil župnik v Krkavčah msgr. Natale Silvani. Po vojni je bil župnik na Opčinah, zdaj pa živi v pokoju v Miljah. Fašisti so ga skušali ubiti in škof dr. Fogar je v protest dal zapreti tamkajšnjo cerkev.

Josip Tabatzki, župnik v Ilirski Bistrici, po rodu Nemeč iz Slezije, je tako odločno branil pravice slovenskih vernikov, da so ga fašistične oblasti izgnale čez mejo. Župnik Božo Milanović v Trstu je bil do krvi pretepen, župnik Franc Malalan iz Ospa konfiniran, župnik Essih iz Kort amoniran. Seveda to še niso vsi, ki so preganjanje trpeli.

V Jugoslavijo je v povojni dobi bilo izgnanih, pod pretvezo da nimajo italijanskega državljanstva, 51 duhovnikov iz goriške, 72 iz tržaške ter 8 iz puljske škofije. Med tistimi, ki so umrli v konfinaciji, omenim dva hrvaška duhovnika: Mandiča in Flega.

Spričo preganjanja naše duhovščine matična domovina ni mogla ostati brezbržna. Zagrebški nadškof dr. Bauer je leta 1931 odredil v imenu vsega jugoslovske-

Ne razumem vašega pisanja

V eni zadnjih številčk Katoliškega glasa sem brala uvodni članek o Rižarni, ki ga je napisal g. Dušan Jakomin iz Trsta. Tisto napadanje škofa, ki ni molil slovensko v Rižarni, mi ni nič všeč. Zdi se mi, da sami duhovniki pljujete v svojo skledo. Se tako nas je malo, ki hodimo v cerkev, pa nas vsi duhovniki ščuvate proti škofu, ki ga vsi dobro poznamo in vemo, da je Italijan. Čudim se, da je g. Jakomin napadel škofa in da ste vi to objavili. Komu v korist, ne vem.

Zorka Klopčič, Trst

Kar je zapisal g. Jakomin na račun msgr. Santina ni nobeno napadanje škofa, kot vi napačno tolmačite, temveč samo kritična opomba o tem, kar bi bilo zelo na mestu v Rižarni ob taki priložnosti, pa ni bilo napravljeno. Cerkev bi v obeh slovenskih vernikov in tudi drugih samo zrastle, ko bi za slovenske žrtve Rižarne molili tudi v slovenskem jeziku kot so v drugih. Ali se vam ne zdi? Kristjan je dolžan opozarjati svoje predstojnike tudi na njih napake, in tudi javno, če so te javne. Cerkev ne bo rasla ob hvalah, ki niso iskrene, temveč ob dobrem, ki ga moramo vsi s pomočjo Sv. Duha iskati in vršiti.

velj v tem muzeju, je zato groba žalitev nas in naših padlih. Slovenske občinske svetovalec in odbornike pozivamo, da se za to zadevo pozanimajo!

Ves spored je sproščeno in smiselno povezoval radijski napovedovalec Joško Gerold, Marija Mislej in Aleksij Pregarc pa sta občuteno podala nekaj pesmi Ljubke Sorlijeve in Severina Šalija ter pretresljivo pismo Simona Kosa sestri. Otroški zbor je pod vodstvom učiteljice Ljube Smetlak ob spremljavi harmonik zapel tri pesmi: Harejevo Novembrsko, eno rusko in Mojo srčno kri škropite.

Združeni mešani zbori so pod vodstvom Dušana Jakomina zapel Gallusovo Glejte, kako umira pravilni, Jaz sem vstajenje in na koncu še Žrtvam, ki je sklenila spominsko svečanost.

S to prireditvijo, ki so jo organizatorji pripravili ob 30-letnici konca druge svetovne vojne, smo se katoliški Slovenci v zamejstvu — predvsem Tržačani — oddolžili spominu žrtvam te vojne, posebno pa žrtvam Rižarne, ki so nam v vsakem oziru blizu. Prav je, da so naše župniške skupnosti in organizacije to proslavo pripravile, kot je bilo prav, da smo 25. aprila skupaj poromali v Gonars, saj so žrtve, ki so tu dotrpele, darovale za nas največ, kar so mogle darovati: svoje življenje. In kot smo na tej proslavi slišali iz Kosovega pisma, jim ni bilo lahko odgovoriti se življenju, pa vendar »za svoj narod bi umrl rad stokrat, ne enkrat« je svoje pismo sestri sklenil kmečki sin Simon Kos.

Zvedeli smo tudi, da se bomo zamejski Slovenci še enkrat oddolžili spominu tistih, ki so v naših krajih ohranili slovenstvo in krščansko vero. V znak hvaležnosti slovenskim primorskim duhovnikom, ki so se v hudih časih od konca prve svetovne vojne do konca druge žrtvovali za slovenstvo, bomo v septembru na Repentabru odkrili spominsko ploščo v njihov spomin.

ga episkopata javne molitve za preganjano Cerkev na Primorskem. Ta gesta je vzbudila po vsem svetu veliko pozornost, a našega položaja ni spremenila.

Fašistično divjanje je trajalo naprej in prizadetih je bilo nešteto naših duhovnikov. Prav tako so bile prizadete katoliške ustanove, predvsem Goriška Mohorjeva družba in zavod Alojzijevejšče. Tudi po prihodu škofa Margottija v Gorico in Santina v Trst se položaj naše duhovščine ni mnogo spremenil. Slovenski dekani in kanoniki so v sodelovanju s pokojnim dr. Janikom Kraljem poslali v Rim, na vlado in v Vatikan, nešteto spomenic in pritožb, a uspehi so bili le pičli. Naša duhovščina je bila obsojena, da prehodí do konca svoj križev pot. Vendar je, hvala Bogu, vse napade vzdržala ter je junaško, toda z ogromnimi moralnimi in gnotnimi žrtvami uspešno branila naravne in cerkvene pravice naše manjšine vse do zloma fašistične diktature.

Zato lahko rečemo: Hvala in slava vsem tistim, umrlim in še živečim duhovnikom, ki so zaradi svoje zvestobe Cerkvi in narodu bili žrtve krutega preganjanja in vsakovrstnega nasilja.

KONEC

Važnost nedeljskih volitev

V državi nekaj vre. Fašistične sile ponovno dvigajo svojo črno roko in sejejo povsod nemir, pokole in atentate. Za njimi ne zastajajo niti tako imenovane skrajne levičarske skupine, ki hočejo državo pripeljati na rob nasilja in revolucije, zato da bi potem zavladata rdeča diktatura.

Ne vemo, kako bodo volitve in njih izidi vplivali na ta razvoj v Italiji, vemo le to, da moramo zamejski Slovenci pokazati svetu, da živimo na teh tleh.

Italijanske stranke si ne zaslužijo niti enega našega glasu. Ne DC, zato ker ni v 30 letih, kar je na oblasti, rešila naših narodnostnih in socialnih problemov. Prav tako si ne zaslužijo naših glasov PSI, saj gre za stranko, ki je nesposobna vladanja in nesposobna prave opozicije. Namesto da bi ta stranka v dneh nasilja, ekonomske krize in socialnih reform iskala pravičnih rešitev, se je vrgla v boj... za splav, kot da bi splav reševal vse odprte probleme. Kot narodna manjšina pa hočemo živeti in se razvijati, zato odklanjamo stranko in ljudi, ki hoče v naše družine vnesti detomor.

Tudi PCI-KPI je škoda zaupati svoje glasove. V Trstu je postavila dvojezičen volivni znak, zakaj pa tega ni storila tudi v Gorici in v Benečiji? Zato, ker tudi ona priznava Slovence samo na Tržaškem, ignorira pa življenj v Gorici, v Benečiji ter v Kanalski dolini. Kot pač vse druge italijanske stranke.

PCI si ne zaslužijo naših dragocenih glasov tudi zaradi tega, ker je skupaj z drugimi strankami glasovala pred kratkim v parlamentu za to, da dobi fašistična MSI težke milijarde. Kakšen anti-fašizem pa je to, če misovski stranki podeliš težke milijarde,

izključiš pa edino slovensko stranko v Italiji?

Zamejski slovenski, demokratični in resnično protifašistično usmerjeni volivci bomo zato v nedeljo množično podprli našo slovensko stranko. Kot smo bili nosilci slovenskih idealov v puntar-

POZOR!

Ko greš na volišče, vzemi s seboj volivno potrdilo in osebno izkaznico.

V tržaški občini boš dobil na volivnem sedežu eno samo glasovnico. Vzemi jo, umakni se v kabino in prečrtaj znak Slovenske skupnosti (lipovo vejico).

Kdor se boji, da bi kdo utegnil ugotoviti, za katero stranko je glasoval, naj bo miren, ker je vsak glas strogo tajen ter ne more zato res nihče ugotoviti, kateri stranki ste dali svoj glas. Samo svoji vesti boste odgovarjali! **Ne dajate preferenc, ker je na glasovnicah za pokrajinske volitve že določen kandidat za vaše okrožje.**

V okoliških občinah, to je v dolinski, repentaborski, zgoniški ter devinsko-nabrežinski občini pa boste volivci dobili dve glasovnici: eno za pokrajinske, drugo za občinske volitve. **Na obeh prekrizajte znak Slovenske skupnosti (lipovo vejico)!** Vsem želimo prijetno volivno nedeljo, slovenskemu narodu v zamejstvu pa mnogo sreče pri volivnih izidih!

SO »NAPREDNE LISTE« RES NAPREDNE?

V repentaborski in zgoniški občini so se komunisti in socialisti združili ter se predstavili volivcem s tako imenovano »napredno listo«. S tako »napredno listo« se je v zgoniški občini zgradila italijanska vas »Le Girandole«, kar se ni dogajalo niti v času fašizma.

Z ljudmi okrog »napredne liste« se je prepričilo, da bi kraška Gorska skupnost bila resnično ljudska in domača tribuna. Socialkomunisti, ki sicer tako radi govorijo o enotnosti, so namreč prepričali, da

skih bojih ter v narodni in osvobodilni vojni, tako bomo tudi v političnem življenju vse bolj osveščeni. **Izbrali bomo edino slovensko stranko v Italiji! Podprli bomo njen narodni, socialni in gospodarski program, podprli bomo njene kandidate.**

bi v vodstvo tržaške Gorske skupnosti prišla tudi Slovenska skupnost. Lep zgled enotnosti med Slovenci!

Bojimo se, da bo po sledih zgoniške občinske uprave šla tudi repentaborska »napredna lista« in se vrgla morda na kakšno nadaljevanje gradenj italijanskih vasi iz zgoniške v repentaborsko občino! Preprečimo v kali vsako tako težnjo. Repentaborci in Zgoničani, ki so spoznali ljudi in namene okrog »Napredne liste«, bodo le-tem obrnili hrbtno in glasovali za Slovensko skupnost.

ZAKAJ TAKO?

Studentje višjih šol (realne, klasične, učiteljske ter trgoveške akademije) so svečano proslavili 5. maja 30. obletnico osvoboditve. Po vseh preprih in nesramnostih nekaterih ekstremističnih študentov so se dijaki potem vendarle zmenili za skupen nastop. Na proslavi, ki je obsegala tudi bogat kulturni del, sta govorila poslanec Škerk (PCI) ter deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka. Govor obeh je »Primorski dnevnik« objavil skoro v celoti.

Zal pa je iz slovenskega dnevnika izpadel stavek, v katerem je dr. Štoka omenjal razočaranja, ki so zamejske Slovence doletela po vojni in pri tem omenil izgubo Trsta, Gorice, Benečije ter Celovca ter udarec Kominforma. Prav tako ni bil objavljen poziv, ki ga je govornik naslovil dijakom, ko je dejal, naj čim bolj enotno, to je brez razprtij in medsebojne nestrpnosti, branjijo velike ideale, ki smo jih dosegli z osvobodilnim bojem ter porazom fašizma.

pežljivo prizadevanje, ki ste ga imeli vsi vodilni za rojstvo nove slovenske demokratične stranke. Sprejmite, prosim, skromen prispevek za kritje stroškov, ki jih bo imela naša stranka ob bližnjih volitvah. Z vljudnimi pozdravi.

IZ GOVORA DEŽELNEGA TAJNIKA DR. STOKA

Deželni koordinator dr. Drago Štoka je na I. deželnem kongresu imel poleg goriškega pokrajinskega tajnika dr. Paulina ter tržaškega pokrajinskega tajnika dr. Dolharja daljši govor; zaradi važnosti objavljamo zaključke njegovega posega:

I. deželni kongres Slovenske skupnosti je važen mejnik v našem življenju, v to globoko verjamemo. Naj nam bo zato dovoljeno posvetiti naš prvi kongres trem stvarim:

1. Našim starejšim rodovom, ki so se po dolgih in trdih letih dela umaknili. Za njih trud, idealizem in nepopustljive boje res globoka zahvala.

2. Našim mladim rodovom, posebej tistim mladim, ki so pred kratkim z zakonom, za katerega se je Slovenska skupnost po svojih močeh vedno zavzemala, tudi aktivno stopili v politično življenje. Prepričani smo, da bodo številni zamejski mladinci z vsem idealizmom pristopili v Slovensko skupnost, to je v edino slovensko, demokratično pluralistično in odločno protifašistično stranko.

3. Naš kongres pa naj bo predvsem posvečen 30. obletnici osvoboditve, ki jo vsi zamejski Slovenci množično proslavljamo. Naj naš hvaležen spomin gre v tem trenutku vsem tistim našim fantom, dekletom, možem in ženam, ki so v boju proti fašizmu in nacizmu dali svoja življenja, doprinesli na oltar svobode nepopisne žrtve, mučenja, leta ječe, lakote. Naš spomin globoko hvaležnosti gre vsem, ki so se razdajali za svoj narod, za svobodo na teh tleh, za zmago nad krvočnim sovražnikom, ki nas je hotel uničiti predvsem kot pripadnike slovenskega naroda. Tako so morali pasti bazoviški junaki, Lojze Bratuž, Pinko Tomažič, Simon Kos in drugi, padli so naši fantje v narodnem in osvobodilnem boju. Naš narod je junško doprinesel svojo žrtvo v svetovnem boju proti fašizmu in nacizmu, zato smo na vse, ki so za to trpeli, ponosni in večno hvaležni.

Kandidati v glavnih okrožjih



FRANC MLJAC
za Sv. Ivan v Trstu in Opčine



ALOJZ TUL
za Dolino-Bazovico



MARIO SEDMAK
za Barkovlje, Prosek-Kontovel in Sv. Križ



BOJAN BREZIGAR
Devin-Nabrežina in Gornji Kras

KANDIDATI SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA TRŽASKO POKRAJINO

Okrožje:

1. dr. Rafko DOLHAR - Trst - zdravnik
2. Ivo KRALJ - Slivno - delavec
3. Ivo JEVNIKAR - Trst - univ. študent
4. dr. Pavel PAVLICA - Trst - zobozdrav.
5. dr. Milan STARC - Kontovel - zdravnik
6. Glavko PETAROS - Zabrežec - uradnik
7. Boris GOMBAČ - Ricmanje - pristaniščnik
8. Nadja MAGAJNA - Trst - uradnica
9. Matejka PETERLIN por. MAVER - Opčine - gospodinja
10. dr. Teofil SIMČIČ - Trst - časnikar
11. Milan VREMEC - Opčine - uradnik
12. Aleksander MUŽINA - Gropada - uradnik

13. inž. Milan SOSIČ - Opčine - inženir
 14. Alojz DEBELIS - Trst-Kolonkovec - kmetovalec
 15. dr. Drago ŠTOKA - Prosek - odvetnik
 16. Just LAVRENCIČ - Katinara - upokojenec
 17. Ignac MARC - Trst - trgovec
 18. Silvester OZBIČ - Gropada - sluga
 19. dr. Zorko HAREJ - Trst - uradnik
 20. Klavdij ZLOBEC - Bazovica - tehnik
 21. Edi BERNHARDT - Katinara - poljski čuvaj
 22. Vlado REBULA - Mali Repen - tehnik
 23. Sergij PAHOR - Trst - časnikar
 24. Marino AZMAN - Rojan - trg. potnik
 25. Silvester METLIKA - Boljunec - električar
 26. Mario SEDMAK - Sv. Križ - fotograf
 27. dr. Franc MLJAC - Trst - uradnik
- Devin-Nabrežina: Bojan BREZIGAR - časnikar
Milje: Marjan STRAJN - Zavlje - trgovec
Dolina: prof. Alojz TUL - Mačkolje - profesor

KANDIDATI SLOVENSKE SKUPNOSTI V OBCINI DEVIN-NABREŽINA

1. TERCON Antek, Sosljan, teh. asistent
2. BREZIGAR Bojan, Nabrežina, časnikar
3. ANTONIČ Jancz, Cerovlje, kmetovalec
4. BRECELJ Ivan, Devin, obrtnik
5. GRUDEN Stanko, Mavhinje, kmetovalec
6. JEZ Janko, Sosljan, ravnatelj slov. učiteljskega v Trstu
7. KNEZ Valter, Sosljan, upokojenec
8. KOSMINA Stanko, Nabrežina, trgovec
9. KRALJ Rosanda, Slivno, dijakinja
10. LEGISA Alojz, Štivan, delavec
11. LUPINC Bogomila, Praprot, uradnica
12. MALALAN Nadja por. Sosič, Devin, gospodinja
13. PAHOR Adele por. Sedmak, Sv. Križ, gospodinja
14. PAHOR Janko, Cerovlje, pek
15. PAHOR Mirko, Medjvas, delavec
16. PIPAN Robert, Mavhinje, delavec
17. RADOVIČ Mirko, Nabrežina, kmetovalec
18. SUSTERSIČ Srečko, Prečnik, učitelj
19. TUTA Igor, Sosljan, publicist
20. ZIDARIČ Boris, Nabrežina, visokošolec

Na volitvah voliš tako, da prekrižaš znak LIPOVE VEJICE z napisom »Slovenska skupnost«. Za pokrajinske volitve prečrtaj samo znak, ker se ne daje preferenc.

KANDIDATI SLOVENSKE SKUPNOSTI V OBCINI ZGONIK

1. REBULA Vlado, Repnič, tehnik
2. MILIČ Bruno, Briščiki, delavec
3. GRUDEN Janko, Salež, delavec
4. GRUDEN Srečko, Samatorca, grafik
5. GRUDEN Zdravko, Zgonik, uslužbenec
6. MILIČ Jože, Zagradec, kmetovalec
7. ŠČUKA Anton, Gabrovec, uradnik
8. SKRLJ Just, Salež, delavec
9. STOLFA Srečko, Salež, kmetovalec
10. ŽIGON Miro, Zgonik, kmetovalec
11. ŽIVEC Boris, Koludrova, delavec
12. ŽIVEC Srečko, Gabrovec, delavec

Prispevajte v volivni sklad Slovenske skupnosti!

KANDIDATI SLOVENSKE SKUPNOSTI V OBCINI REPENTABOR

1. GUSTIN Mihael (nosilec liste), Col, upokojenec
2. DOLJAK Jože, Vel. Repen, delavec
3. MILIČ Alojz, Vel. Repen, železničar
4. SKABAR Karel, Vel. Repen, kmetovalec
5. GUSTIN Karel, Col, gostilničar
6. GUSTIN Edvard, Col, kmetovalec
7. GREGORETTI Franko, Fernetiči, trgovec
8. GOMISEL Walter, Fernetiči, študent
9. PURIČ Lucijan, Vel. Repen, trgovec
10. PISANI Marija, Vel. Repen, uradnica
11. SKABAR Roman, Vel. Repen, gostilničar
12. HROVATIČ Milan, Vel. Repen, delavec

Glas oddan italijanskim strankam ne bo šel za slovenske pravice!

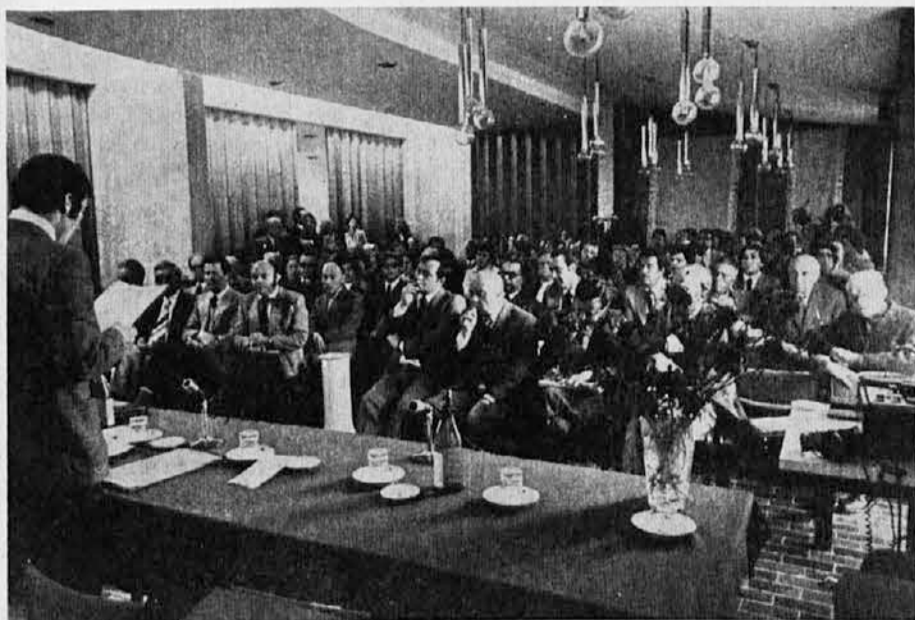
KANDIDATI SLOVENSKE SKUPNOSTI V OBCINI DOLINA

1. PETAROS Glavko, Zabrežec, uradnik
2. TUL Alojz, Mačkolje, profesor
3. ZOBEC Bogomil, Boljunec, instalater
4. JURJEVIČ Zorko, Dolina, delavec
5. ŽULJAN Bernard, Ricmanje, obrtnik
6. METLIKA Silvester, Boljunec, električar
7. GOMBAČ Boris, Ricmanje, uradnik
8. LOVREČIČ Ivan, Domio, trgovec
9. ZAHAR Bruno, Boršt, kmetovalec
10. STRAJN Josip, Dolina, upokojenec
11. SKRINJAR Stanko, Dolina, didaktični ravnatelj
12. ZERJAL Silva por. Curman, Boljunec, samostojni gostinec
13. SMOTLAK Ernest, Mačkolje, zidar
14. BERNHARDT Edi, Boršt, poljski čuvaj
15. RAZEM Milan, Gročana, kmetovalec
16. ZAHAR Mario, Zabrežec, kmetovalec
17. ŠTEFANČIČ Aldo, Boljunec, srednješolski ravnatelj
18. ČURMAN Miroslav, Zabrežec, dimnikar
19. SLAVEC Branko, Prebened, delavec
20. ZOBEC Miodrag, Boljunec, instalater

Urad Slov. skupnosti v Trstu v ulici Machiavelli 22/II je odprt vsak dan od 10. do 12. in od 16. do 20. ure. Vsa pojasnila glede volitev, drugih informacij in pomoč pri volivnih pripravah ter propagandi lahko dobite na sedežu.

To stran je oskrbela
SLOVENSKA SKUPNOST - TRST

Po I. deželnem kongresu Slovenske skupnosti



Udeleženci I. deželnega kongresa Slovenske skupnosti v Devinu

24. maj 1975 je za zamejske Slovence postal pomemben in bo brez dvoma z zlatimi črkami zapisan v analih naše povojne zgodovine. Prvi deželni kongres Slovenske skupnosti je zaoral novo brazdo in postavil nove smernice našemu javnemu in političnemu delu.

Okrog 200 kandidatov, delegatov in članov vodstva Slovenske skupnosti iz Trsta, Gorice in videmske pokrajine se je zbralo v Devinu, v kraju, v katerem so se pred stoletji slovenski primorski puntarji dvignili v boj proti tlačiteljem in padali za svetle ideale. Posebej razveseljiva je bila prisotnost mladih, zato je starejši rod s posebnim ponosom in upanjem zrl na zastopnike teh mladih generacij. Ganljivi so bili prizori, ko so predstavniki starejšega rodu prejemali odličja za vrsto let boja za svoj narod in za slovensko listo.

Slovenska skupnost bo odslej deželna stvarnost in politične sile jo bodo morale kot tako upoštevati. Na prvem deželnem kongresu so ji predstavniki raznih vsedržavnih strank že izrazili svoje spoštovanje in priznali politični prostor, ki si ga je izborila v zamejstvu.

Tudi tisk (slovenski in italijanski), ki je poročal o kongresu, je bil do Slovenske skupnosti poln objektivne pohvale ter iskrenega priznanja. Slovenska skupnost je od 24. maja letos deželna stranka. V

njej smo dobili svojo najvišjo politično predstavništvo vsi zavedni in demokratični Slovenci od Trbiža do Milj. Slovenska skupnost je edina slovenska stranka v Italiji in je odločno protifašistična ter globoko demokratična. V njej je prostora za vse zamejske Slovence, ki mislijo s svojo glavo in se ne marajo udinjati italijanskim strankam.

Vse te Slovence, pa naj bodo takega ali drugačnega mišljenja, toplo vabimo, da se nam pridružijo, da bomo enotni in čim bolj močni ohranjali svojo slovensko zavest, socialni napredek ter ostali zvesti velikim idealom, ki vodijo naš rod od puntarskih bojev prek narodnoosvobodilne vojne do današnjih dni. Le če bomo množično združeni v edino slovenski stranki, si bomo lahko izborili tiste narodne in socialne pravice, ki nam gredo po pisanih in nepisanih zakonih.

Novoizvoljeno deželno tajništvo Slovenske skupnosti je prejelo ob prvem deželnem kongresu Slovenske skupnosti številne čestitke. Objavljamo eno takih pisem, ki smo jih prejeli po kongresu:

Spoštovani! Z velikim veseljem sem po radiu sprejel novico o ustanovitvi enotne, na vso deželo raztegujoče se Slovenske skupnosti. »Hvala Bogu«, mi je spontano prišel vzdih iz srca. Toplo čestitam k uspehu. Iskrena zahvala za vztrajno in potr-



Vpisovanje v slovenske šole

Državno didaktično ravnateljstvo osnovnih šol s slovenskim učnim jezikom na Goriškem sporoča, da bo vpisovanje v 1. razred na vseh osnovnih šolah od 23. do 30. junija od 9. do 12. ure. V poštev pridejo otroci, rojeni v letu 1969. Učenci ostalih razredov bodo avtomatično vpisani v naslednje razrede. Ker se bo le v slovenski šoli, ki nudi domače okolje, mogla docela razviti osebnost naših otrok in ker je slovenska šola enakovredna šoli večinskega naroda, za slovenske starše ne bi smelo biti pomisleka, kam bodo vpisali svoje otroke.

Lepo priznanje srednji šoli »Ivan Trinko«

Srednja šola »Ivan Trinko« v Gorici je letos že tretjič prejela nagrado založbe »Federico Motta«. Milanska založba izbere vsako leto med vsemi dijaki prvih razredov srednjih šol v pokrajini tistega, ki ima ob koncu prvega trimesečja ali štiri-mesečja najvišje ocene. Dijak dobi 60.000 lir, posebno diplomu in knjigo o ustanoviteljstvu nagrade. Pred dvema letoma je tako nagrado prejel Anton Malič s Peči, lani Sonja Klanjšček z Oslavja, letos pa Katarina Tabaj iz Stredreča.

Dne 27. maja je bila na šoli kratka slovesnost. Udeležili so se je goriški župan, predstavnik založbe »F. Motta«, vsi dijaki in profesorji. Ravnateljica dr. Rožica Simčič-Lojč je v uvodnih besedah poudarila, da priznanje ne velja samo vzledni dijakinji, ampak tudi šoli. Nato je spregovoril župan De Simone in izročil nagrado pridni dijakinji.

Lepo in prisrčno slovesnost je sklenil šolski pevski zbor. Pod vodstvom prof. Jerčija je zapel tri narodne pesmi.

Naše čestitke

Veseli smo, da se je naše slovensko občestvo povečalo za tri nove člane. Tako so dobili v družini prof. Karla Brešana in Anice Vetrh dvojčka, fantka in punčko, v družini Romana Di Battista in prof. Helene Knez pa se je rodil sinček Milko. Srečnim staršem izrekamo naše čestitke z željo, da bi njih otroci ob svojem času nadaljevali delo, ki ga njih starši opravljajo v dobro slovenske skupnosti na Goriškem.

Sindikata slovenske šole - Gorica

Na predzadnji seji, ki je bila 28. maja je predsednik sindikata prof. Albin Sirk poročal o seji komisije za slovenske šole v Trstu. Na tej seji so razpravljali o rabi slovenskega jezika na slovenskih šolah (uradni akti, dopisi med našimi šolami itd.). Beseda je nadalje bila o pravilniku, na katerem naj temelji delo komisije, o natečaju za učbenike za 4. in 5. razred osnovnih šol ter o dodatni lestvici naših učiteljev na šolskih uradih. Sindikat se bo zavzel, da bi podobno kot v Trstu sestavili seznam učiteljev, ki bi lahko dobili suplentsko mesto.

Nadalje so razpravljali o predstavnih slovenskih učiteljev pri ENAM (predsednik, ravnatelj Sirk je predlagal, naj se v pravilnik ENAM vnese poseben člen v zvezi s predstavnostvom manjšinskih šol). Kar zadeva doklado za poznanje drugega jezika, je sindikat mnenja, naj bodo vsi zapisniki sestavljeni samo v slovensčini in obžaluje, da še vedno ni sindikat prejel odgovora na vlogo, ki jo je že pred leti naslovil na pristojno ministrstvo. Sindikat poziva zato vse šolnike, naj pišejo zapisnike samo v slovensčini; če pa bo potrebno, bo sindikat za uveljavitev te zahteve posegel tudi po odločnejših akcijah.

Potrjeni so bili sindikatovi predstavniki v komisiji za namestitve (prof. Marjan Bednarik), ter v komisiji za rekurse (prof. Majda Sfiligoi-Corsi). Odbor je sklenil, da zaprosi predsednika komisije za slovenske šole, naj objavi poročilo o delovanju in sadovih dela komisije v času od oktobra 1974 do junija letos.

Sindikata se bo tudi zavzel, da se na osnovni šoli v Pevni odpre še en razred, tako da bo prišlo do ločitve 1. in 2. razreda, ki imata sedaj skupen pouk. Sindikat bo zahteval še eno redno učno moč na osnovni šoli v ul. Randaccio, Gorica.

Ob zaključku seje je sindikat izrazil svoje obžalovanje, da je v »Primorskem dnevniku« prišlo do objave predloga prof. V. Sturma, da se uvede v profesorsko knjižnico Trgovskega zavoda knjiga Borisa Pahorja o Kocbeku.

5. junija je imel sindikat novo sejo. Na njej je predsednik prof. Albin Sirk po-

ročal o razpravi, ki je bila na zadnji seji deželne komisije za slovenske šole v Trstu. Povedal je, da je v zvezi z razpravo o zahtevi sindikata po dokladi za uporabo drugega jezika deželni skrbnik Angioletti obljubil svoje posredovanje, da bi se tej zahtevi ugodilo. Ob upoštevanju te obljube je odbor sindikata sklenil, da do meseca oktobra 1975 odloži sindikalno akcijo za priznanje doklade za uporabo drugega jezika, ki je bila napovedana na seji 28. maja letos. Deželni skrbnik dr. Angioletti je sindikatu zagotovil svoje posredovanje tudi v zvezi z vlogo, ki jo je sindikat izročil letos podtajniku ministrstva za javno vzgojo.

Predsednik je nadalje seznanil odbornike s pismom na ministrstvo za javno vzgojo, v katerem ponovno zahteva, da ministrstvo odgovori na vlogo sindikata glede doklade za uporabo drugega jezika.

Podgora

V nedeljo 1. junija so šolski otroci v župnijski dvorani v Podgori lepo izvedli zaključno šolsko prireditev.

Najprej so večji deklamirali Gradnikovo poezijo »Brda«, nakar so najmlajši podali lepo pesmico o miški. Vsi otroci skupaj so pod vodstvom učitelja Mladena Uršiča ubrano zapeli tri pesmi: Šumijo gozdovi, Huda mravlja in Kekčevo pesem. Lepo je zapel tudi Obsoški kvartet, ki ga sestavljajo štiri deklice 5. razreda.

Sledilo je rajanje deklic; pripravila jih je učiteljica Dora Uršič. Otroci so predstavili še dve smešni igrici: Opcharjeni Miha in Čašica kave.

Za zaključek je še otroški zbor ob spremljavi harmonike zapel tri pesmi: Naša četica koraka, Moj očka in Glejte že sonce zahaja. Na harmoniko je igrala Katja Antonič.

Vsi otroci so navdušeno nastopali, zato gre vsem pohvala, vzgojitelji in starši pa zaslužijo priznanje za skrb, ki so jo med šolskim letom otrokom posvetili.

V. zamejski festival v Števerjanu

Tudi letošnji peti festival domače glasbe prireditelj ni dal tistega zadoščanja, ki bi ga sicer imeli, če bi oba dneva bilo lepo vreme. Tako pa je v nedeljo 8. junija dež povzročil, da je bilo treba vso izvedbo programa prenesti v dvorano, kjer je prišlo do običajne gneče. Seveda je bil tudi finančni uspeh manjši, kar gotovo ni prijetno za tiste, ki so festival pripravili. Vendar so prireditelji kljub vsemu odločili, da razpišejo 6. festival za prihodnje leto v upanju, da bo vreme bolj naklonjeno kot letos.

V soboto 7. junija zvečer se je občinstvu predstavilo 22 ansamblov. Od njih je ocenjevalna komisija sprejela v finale 12 najboljših. Ti so bili: Veseli hmeljarji iz Podloga, ansambel Franca Lipičnika iz Zagorja ob Savi, ansambel Francija Zmeta iz Vojnika, Saleški fantje iz Velenja, Veseli števerjanski fantje iz Števerjana, Trio Staneta Znudera iz Ljubljane, ansambel Toneta Zagarja iz Ljubljane, ansambel Lojzeta Furlana iz Zgonika, Taime iz Opčin, Mejaši iz Gorice, Trio Atošek iz Ljubljane in Rokovnjači iz Radomelj pri Kamniku.

Naslednji dan so bile podeljene med najboljše razne nagrade. Nagrada za najboljšo besedilo 50.000 lir je bila dana Ivanu Malavašiču za pesem »Pomlad v Brdih«, ki jo je izvedel ansambel Veseli števerjanski fantje. Obenem je prejel ansambel pokal, dar zlatarne Gratton iz Gorice.

Nagrado 50.000 lir za najboljši pevski duet sta prejeli pevki Joži Bučvečec in Jožica Gabrijel od ansambla Franca Lipičnika. Dobili sta tudi pokal, ki ga je poklonila Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici.

Za najboljšega harmonikarja je bil spoznan Darko Atošek. Podeljena mu je bila nagrada revije »Antena« iz Ljubljane v znesku 1.000 Ndin ter pokal tvrde Košič iz Gorice.

Za najboljšo izvedbo je prejel ansambel Mejaši iz Gorice nagrado 50.000 lir ter pokal ansambla Lojzeta Hledeta.

Najvišja nagrada 150.000 lir je bila podeljena ansamblu Toneta Zagarja iz Ljubljane. Istočasno je ansambel prejel tudi pokal SKPD »F.B. Sedej« iz Števerjana.

Občinstvo si je izbralo kot najboljši ansambel Trio Staneta Znudera iz Ljubljane.

★

IZŠLA JE »MLADIKA« ŠTEV. 5 Z IZREDNO ZANIMIVO VSEBINO. VEČ V PRIHODNJI ŠTEVILKI.

★

Dol

V ponedeljek 2. junija nam je vaški zvon naznanil, da je v noči med nedeljo in ponedeljkom umrla komaj 53-letna Terezija Suligoj roj. Tomšič. Pokojna je bila zelo priljubljena v vasi, zato je njena smrt marsikoga presunila.

Pogreb je bil v sredo 4. junija. Velika množica ljudi jo je spremljala na njeni zadnji zemeljski poti. Pevke cerkvenih zborov iz Dola in Jamelej so ji v slovo zapele pred domom ganljive žalostinke. Pogrebno sv. mašo je daroval doberdobski župnik g. Lazar. Pevski zbor pa je spremljal sveti obred. Saj je pokojna Terezija dolgo let sodelovala pri tem zboru in je zelo rada prihajala k pevskim vjam.

Rojena je bila v Sovodnjah ob Soči, ko pa se je omožila, je pristopila v Dol. Zapuška moža in tri otroke, od katerih je eden poročen in stanuje v Števerjanu, ostala dva pa sta še doma. Možu in otrokom izrekamo iskreno sožalje, pokojni Tereziji pa naj Bog da večno plačilo.

Odkritje spomenika v Dolini

V nedeljo 1. junija je bilo v Dolini slovesno odkritje spomenika 207 domačinom, ki so padli za svobodo. Spomenik je odkril župan Dušan Lovriha, ki je imel tudi priložnostni govor. Blagoslov je opravil župnik g. Grmek, ki je zatem tudi spregovoril. Polaganju vencev so sledili pozdravni nagovori predsednika deželne sveta Arnalda Pittonija, predsednika občinske skupnosti Kočevje inž. Sava Vouka (Kočevje in Dolina sta namreč pobrateni) ter predstavnika zveze borcev Slovenije. V imenu italijanske zveze borcev pa je prisotne pozdravil Mario Lizzero, ki je nato imel daljši govor.

Sledil je kulturni program, ki je obsegal nastope raznih pevskih zborov ter godb na pihala.

Kocbek v tujem tisku

List »Kleine Zeitung«, ki izhaja v Gradcu v Avstriji, je 29. maja objavil o Kocbeku članek, ki je obsegal celo stran. Citirani so važnejši odstavki iz razgovora, ki ga je imel s pisateljem Pahorjem. List je priobčil tudi Kocbekovo sliko in njegovo pesem »Dialektika« v slovensčini in nemškem prevodu.

Tudi tednik »Meridiano di Trieste«, ki izhaja v Trstu, je istočasno celo stran posvetil Kocbeku.

Počitniške kolonije za slov. otroke v Ovaru in Nabrežini

Slovensko dobrodelno društvo iz Trsta in Slovenska Vincencijeva konferenca iz Trsta tudi letos organizirata počitniške kolonije za otroke slov. osnovnih in srednjih šol od 5. do 13. leta starosti. Otroci, ki bodo letovali ob morju, bodo stanovali v šoli v Nabrežini, kopat pa se bodo hodili v Sesslan. Dečki in deklice, ki bodo uživali gorski zrak, bodo bivali v Ovaru (Karnija) in hodili na sprehode v bližnje gozdove in na izlete na hribe.

Vincencijeva konferenca v Gorici, ki bo že peto leto skrbel za organizacijo letovanja otrok iz goriške pokrajine, javlja, da bo tudi letos moglo letovali 30 dečkov in 30 deklic.

Vabimo vse starše iz občin Gorica, Doberdob, Sovodnje in Števerjan, ki bi radi poslali svoje otroke na letovanje, naj se zglasijo za informacije na svojih občinah (za občino Gorica je urad na Higienem oddelku v ul. Mazzini).

Letovanje se bo začelo prve dni julija, in sicer v Ovaru in Nabrežini za dečke. V avgustu pa bodo v Ovaru in Nabrežini letovali deklice.

Vodstvo Vincencijeve konference iz Gorice sporoča, da bo na razpolago nekaj prostorov proti plačilu, tako v hribih kot ob morju. Za informacije se je treba obrniti v pisarno Katoliškega glasa na Placuti 18 (tel. 83177) vsak dan, razen četrtega in sobote, od 9. do 12. ure.

Dalje sporoča vodstvo, da se išče žensko osebje (dekleta ali poročene žene) za službo v koloniji: nadzornice (asistentke) za nadzorovanje otrok, pomočnice za delo v kuhinji in v sobah, kuharica. Osebe, ki bi hotele ali mogle prevzeti tako službo, so naprošene, naj se takoj zglasijo v uradu Katoliškega glasa ali pa na telefonsko številko 86631 od 14 do 15. ure.

»Naše življenje« je naslov vzgojne knjige, ki je namenjena staršem, vzgojiteljem in naši mladini. Knjiga ima 340 strani srednjega formata in je nedavno izšla v Argentini. Napisal jo je dr. Rudolf Hanželič, pred odhodom v tujino profesor ve-rovka v Celju. Cena 3.500 lir. Nekaj izvodov je na voljo tudi na upravi našega lista.

DAROVİ

Za tiskovni sklad Katol. glasa: L. Skočir, Milan, 4.000; Antonija Živec, Trst, 14.000 lir.

Za volivni sklad Slov. skupnosti: N. N., Sovodnje, 20.000; N. N., Gorica, 10.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Marija Brataševc 3.000 lir.

V zahvalo za romanje v Rim daruje N. N. iz Gorice za slovensko duhovnijo v Gorici, za Slovenik v Rimu in v Slomškovo sklad po 5.000 lir.

Kristina Močilnik daruje za Alojzijevešče in Zavod sv. Družine po 10.000 lir.

Družina Bandelj daruje namesto cvetja na grob pok. Karle Vitez za tiskovni sklad Katol. glasa 5.000 lir.

Za števerjansko cerkev: družina Mužič, Kržišče, 5.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Hedvika Kandut namesto cvetja na grob pok. Cvetane Paljk 5.000; Nada in Tullio Zaghet namesto cvetja na grob Jožice Terpin vd. Korsič 2.000; v spomin na pokojne svojce 3.000; ofer ob sklepu šmar-nice 54.430 lir.

Namesto cvetja na grob Jerneja Stoke sta darovala za cerkev na Kontovelu Ernest Daneu in Andrej Starc vsak po 10.000 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: družina Beličič v spomin Jerneja Stoke 10.000 lir.

Za novi omarl v cerkvi na Kontovelu: Daneu 5.000; Starc 5.000; Daneu 1.500; Košuta 5.000; Škerk 10.000; Regent 5.000; Gerlane 10.000; Germek 4.000; Daneu 20.000; Cijak 8.000; Fabčič 5.000; Gulič 10.000; Daneu 5.000; Daneu 5.000; Starc 10.000; Regent 5.000; Puntar 2.000; Starc 5.000; Štoka 2.000; Perini 10.000; Starc 5.000; Daneu 2.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa, 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!



RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 15. do 21. junija 1975

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Donizetti: Kvartet št. 7. 11.15 Mlad. oder: »V družini«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 »Oglas«. Igra. 17.00 Nedeljski koncert. 17.45 Folk iz vseh dežel. 18.30 Sport in glasba. 19.30 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba. 22.30 Pesmi za vse okuse.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Baročni orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba v noč.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Medigra za pihala. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Čopova pisma. 19.25 Za najmlajše. 20.35 Verdi: »Aida«, opera. 22.00 Nežno in tiho.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Deželni koncerti. 19.10 Avtor in knjiga. 19.30 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.35 Motivi iz filmov.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji in njihove korespondence. 19.10 Narava in sodobni človek. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Traberški meni«. Dramatizirana zgodba. 21.40 Sprostitve ob glasbi.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Sodobni slov. skladatelji. 19.10 Slovenska povojna lirika. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 V plesnem koraku.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Prosvetno društvo »Podgora«. 19.25 Orkester proti orkestru. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Rešitelj«. Dramatizirana zgodba. 21.05 Motivi iz filmov. 21.30 Vaše popevke.

★

LJUBLJANSKA TV

Sporod od 15. do 21. junija 1975

Nedelja: 10.05 Otroška matineja. 12.05 Nedeljsko popoldne. 17.50 Pika, pika, vejica, film. 21.10 Evropsko prvenstvo v košarkah.

Ponedeljek: 17.35 Japonske lutke. 20.10 »Stilistične vaje«, drama. 21.20 Kulturne diagonale. 21.40 Kratak film.

Torek: 17.35 »Noge v zraku, glava v blatu«. 18.15 Egipt za časa Tutankamona. 20.05 Diagonale. 21.00 »Thibaultov«.

Sreda: 17.25 Vrančeve dogodivščine. 18.40 Po sledih napredka. 20.05 »Kralj podgan«, film.

Četrtek: 17.30 Črka na črko. 18.20 Vzpon človeka. 20.05 »Sedem ljubeznih...«. 21.55 Glasbeni magazin.

Petek: 17.15 Pisani svet. 18.05 Norveški in danski plesi. 18.40 Spoznavajmo otrokov svet. 20.05 »Sicilijanski klan«, film.

Sobota: 18.25 »Janošik«. 20.30 Marjana. 21.20 »Kojak«, film.

OBVESTILA

Volivni shodi Slovenske skupnosti bodo v petek 13. junija ob 20.30 v Dolu, ob 21. uri v Jamljah in ob 22. uri v Doberdolu.

Zadnja seja Zveze slov. katol. prosvete pred počitnicami bo v ponedeljek 16. junija ob 21. uri v prostorih SKPD »F.B. Sedej« v Števerjanu.

SKPD »F.B. Sedej« iz Števerjana vabi na zaključno prireditev Glasbene šole, ki bo v društvenih prostorih v soboto 14. junija ob 20.30.

Prvi nastop baletne šole bo v nedeljo 15. junija ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu. V prvem delu (»baletna lekcija«) bo podan prikaz študija posameznih razredov (šoli Nade Križmančič in Selme Micheluzzi, 63 učenk), v drugem delu, ki obsega baletno enodejanko Rossini-Respihi »Fantastična prodajalka« pa bo nastopilo 43 učenk Selme Micheluzzijeve.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo



VI. pokal »Peter Špacapan«

V tem tednu se v organizaciji SZ Olympia vrši odbojgarski turnir za pokal »Peter Špacapan«. Javilo se je 17 ekip, ki so razdeljene v šest skupin.

V izločilnih skupinah so bili zabeleženi sledeči rezultati: Lambertin A - Pozzo 2:0, Kennedy - Pozzo 2:0, Kennedy - Lambertin A 2:0, Dom - Lambertin B 2:0, Dom - PAV Natsonia 2:0, PAV - Natsonia - Lambertin B 2:0, Pieris - Mariano 2:1, Torriana - Pieris 2:0, Torriana - Mariano 2:0, Olympia A - Azzurra 2:0, ASFJR - Azzurra 2:0, Olympia - ASFJR 2:0, Agi - Fulgor 2:0, PAV Despar - Fulgor 2:0, PAV Despar - Agi 2:0.

V četrtfinale, ki bo na sporedu v četrtek 12. junija so se uvrstile ekipe Lambertin A, Kennedy, Dom, PAV Natsonia, Pieris, Torriana, Olympia A, ASFJR, Agi, PAV Despar, Olympia B in Guardia di Finanza.

V petek bo na sporedu polfinale, v soboto pa finale. Tekme bodo na igrišču pri Katoliškem domu, v primeru slabega vremena pa v telovadnicah v Valletti in v AGI.